

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 183/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Marcelom Ružarovským, advokátom, A. Žarnova 11C, Trnava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B5-70Csp/179/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Žiada priznať mu finančné zadosťučinenie 1 000 eur a náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ podal 13. decembra 2021 na Okresnom súde Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu na zaplatenie 1 194,88 eur proti spoločnosti PAYWARD LTD., so sídlom v Londýne, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „žalovaný“). Okresný súd uznesením sp. zn. 70Csp/179/2021 z 1. marca 2022 konanie zastavil, pretože nie je daná právomoc súdov Slovenskej republiky. Na odvolanie sťažovateľa Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 5CoCsp/9/2022 z 30. septembra 2022 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Potvrdzujúce uznesenie

odvolacieho súdu bolo sťažovateľovi doručené 27. januára 2023. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu sťažovateľ podal 20. marca 2023 dovolanie. Dovolací súd prípisom zo 17. januára 2024 vrátil spis mestskému súdu ako predčasne predložený na základe zistenia, že uznesenie súdu prvej inštancie z 1. marca 2022, ani potvrdzujúce uznesenie krajského súdu z 30. septembra 2022 neboli doručené žalovanému. Z obsahu spisu tiež vyplynulo, že ani samotné dovolanie sťažovateľa nebolo žalovanému doručené s možnosťou sa k nemu vyjadriť. Mestský súd po vrátení veci dovolacím súdom ustanovil (v júni 2024) vo veci súdnu prekladateľku a po zabezpečení prekladu písomností zo slovenského do anglického jazyka 15. októbra 2024 doručil žalovanému súdne rozhodnutia a dovolanie sťažovateľa spolu s výzvou na vyjadrenie k dovolaniu. Spis s dovolaním bol opätovne predložený dovolaciemu súdu 12. decembra 2024.

III.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ pripúšťa, že súd musel na vec okrem vnútroštátneho práva aplikovať právo Európskej únie, na druhej strane poukazuje na účel európskeho konania o platobnom rozkaze a na lehotu, v ktorej sa má o návrhu rozhodnúť. Správanie sťažovateľa nevedlo k zbytočným priet'ahom a tie neboli spôsobené ani procesným správaním žalovaného. Zbytočné priet'ahy v konaní sú spôsobené nečinnosťou a neefektívnym postupom mestského súdu, ako aj jeho právnym predchodcom. Okresný súd postupoval nesústredene, keď bez racionálneho zdôvodnenia vyhlásil, že nemá právomoc, a zastavil konanie. Až do vydania uznesenia o zastavení konania bol sťažovateľ posudzovaný ako spotrebiteľ. Po podaní dovolania najvyšší súd pokynom prikázal mestskému súdu doručovať písomnosti žalovanému. Po vrátení spisu súdu prvej inštancie došlo k zmene zákonného sudcu (v marci 2024) a bol ustanovený prekladateľ (v júni 2024). Od vtedy mestský súd vo veci nevykonal žiadny relevantný úkon, ktorým by došlo k právoplatnému skončeniu veci. Súdne konanie aktuálne trvá viac ako 3 roky, pričom ku dňu podania ústavnej sťažnosti nedošlo k jeho právoplatnému skončeniu. Uvedenú dobu považuje sťažovateľ za neprimerane dlhú a ničím neodôvodnenú.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

5. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

6. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

7. Ústavný súd konštatuje, že z ústavnej sťažnosti a zo súvisiaceho spisu mestského súdu, ktorý si na účely predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti vyžiadala, vyplýva, že napadnuté konanie o návrhu sťažovateľa na zaplatenie žalovanej sumy vedené mestským súdom (predtým okresným súdom) bolo právoplatne skončené potvrdzujúcim rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 5CoCsp/9/2022 z 30. septembra 2022, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 27. januára 2023 a žalovanému 15. októbra 2024.

8. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v čase podania ústavnej sťažnosti k namietanému porušovaniu označených práv postupom mestského súdu v napadnutom konaní už nemohlo dochádzať, preto ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

9. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti bolo bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších návrhoch sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu